

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefracate nu se primesc.
Manuscripte nu se inapoiază.

Sibiu, 17 Februarie st. v.

Trăim în timpul preocupărilor naționale, și nu are să ne cuprindă mirarea, când îi vedem pe oamenii de fire mai pripiți aruncându-se în extremități compromițătoare pentru „națiunea“, pe care vor să o servească mai presus de toate, cum face Episcopul Dominic Szász și fac cetățenii nostri maghiari aproape toți.

Sunt și între Români oameni accesibili pentru un asemenea avânt. Lasă că oameni sunt și Români, dar foarte mulți dintre dînșii și-au primit educațiunea fie în scoli maghiare, fie dela oameni trecuți prin scoala maghiară, și astfel este un fel de convențiune socială la Români, că trebuie să facem și noi pentru națiunea noastră ceea-ce fac Maghiarii pentru a lor.

Și dacă Maghiarii nu fac bine ceea-ce fac, să facem oare și atunci tot ca dînșii?

Fără îndoială, că nu!

Mai înainte dar' de a-i lua drept model pe Maghiari, trebuie să examinăm faptele lor, să ne dăm consecuențele firești ale acestor fapte, și numai dacă sunt bune consecuențele, să facem și noi ca dînșii.

Și dacă ne vom da bine seamă despre consecuențele firești ale principiului enunțat de Episcopul Dominic Szász, vom pune cu toții umăr la umăr și vom stărui, ca societatea română să respingă acel principiu, tocmai fiindcă adoptarea unui asemenea principiu ar fi foarte stricăcioasă pentru națiunea noastră.

Căci ce va să dăcă națiune și pentru-ce ținem noi atât de mult la ea?

Națiunea noastră sunt toți acei oameni, care, legați prin comunitatea de origine, prin obiceiuri și deprinderi comune, prin tradițiuni comune, prin limba lor comună, prin aptitudini cam de același fel, se simt mai apropiați unii de alții și mai capabili de a lucra împreună, pentru-ca să creeze o epocă de înflorire socială și de glorie istorică.

Ceea-ce mai ales ne face să ne lipim cătră națiunea noastră e credința în acest viitor strălucit al ei și ceea-ce ne îndeamnă

la lucrare e gândul, că nu lucrăm înzadar, ci pentru pregătirea acestui viitor. Aceia, care nu cred în viitorul acesta, ori sunt indiferenți față cu lucrarea națională, ori se lapădă de neamul lor, când interesele lor individuale o cer aceasta.

E însă mai presus de ori-și-ce discuțiune, că epoca de înflorire națională numai așa se va putea realiza, dacă fiesce-care dintre noi va împlini locul, pe care îl ocupă în societate, și se va distinge în împlinirea datoriilor sale.

„Ori-și-unde vei ajunge, dă-ți silința de a te distinge în sfera ta de activitate, ca să-ți faci onoare numelui românesc și să se simță ori-și-cine mândru de a te ave frate de sânge!“ —

Acesta e principiul, căruia trebuie să i-se închine toți Români, ear' nu cel enunțat de Episcopul Dominic Szász.

Fiesce-care servește interesele națiunii sale mai bine atunci, când este din toată inima și mai presus de toate ceea-ce este, preot, dacă e preot, învățător dacă e învățător, funcționar, dacă ocupă vre-o funcțiune, judecător, dacă e judecător, episcop, dacă episcop este, și reprezentant al intereselor naționale, dacă aceasta îi este sarcina specială.

Lucrarea națională, pe care o sevtrșim noi și vor ave să o continue urmașii nostri, nu poate să fie roditoare decât atunci, dacă fiesce-care sevtrșese în toată conștiința partea ce cade asupra lui, și noi înșine ne folosim, dacă preotul preot, învățătorul învățător, dirigătorul dirigător și Episcopul mai presus de toate Episcop este.

Vai și amar de societatea, în care nu găsim pe fiesce-care la locul lui, ci umblând după treburi, care nu-l privesc decât în linia a doua, pe când treburile lui adevărate rămân nefăcute; vai și amar ar fi de societatea noastră, dacă Episcopii nostri ar face propagandă națională în vreme-ce sentimentul religios, pe care ei singuri sunt chemați a-l cultiva, ar slăbi din zi în zi.

Dar' principiul nu se mărginesce numai la aceia dintre Români, care lucrează în mijlocul nostru: ori-și-unde Românul servește cauza națională, dacă se distinge în sfera lui de activitate.

Cunoaștem cu toții sentimentul de mândrie, care ne cuprinde, când aflăm, că un Român s'a distins undeva prin aptitudinile lui eminente și prin iubirea lui de muncă.

Ne simțim oare-cum înălțați noi înșine și cu o nouă putere se ivesce în noi credința în viitorul nostru, când cineva ne spune, că a vădut un soldat român, care era un distins om de arme și un intrepid oștean, un Român, om de știință, care s'a distins între colegii sei, un funcționar, un neguțător ori un industriaș român, care prin inteligentă, prin muncă, prin onestitate a știut să se ridice și să câștige stima generală. Și nu ne mai întrebăm, cine s'a folosit de aptitudinile fratelui nostru: ni-e destul, că a dat și el dovadă despre excelențele aptitudini ale neamului nostru, și dorim cu toții să-l vedem lucrând aici între noi.

Cu atât mai virtos trebuie dar' să stărui, că aceia, care sunt aici, să se preocupe mai presus de toate de sarcina, pe care a luat-o asupra sa în organismul nostru social, și să se distingă în propria lui sferă de activitate, pentru-ca să scim cu toții, că acolo, unde el este, se află în totdeauna cineva.

Cine oare să cultiveze sentimentele religioase ale poporului nostru, dacă preoții nostri și Episcopii nostri se vor preocupa de propaganda națională și vor face cauză comună cu ori-și-cine, chiar și cu dușmanii creștinismului, ca să susțină interesele de rasă? Mai bine susțin ei aceste interese, dacă poartă grije, ca credința bună și bunele moravuri să se păstreze în popor.

Și de aceea să-i lăsăm pe Maghiari să facă ce vreau, să susțină cauza lor națională cum îi taie capul și îi mină firea lor, eară noi să facem numai ceea-ce poate să ne ducă la epoca de înflorire națională,

pe care fiesce-care o vede în gândul lui ca o dulce mângâiere pentru suferințele prezentului și ca o puternică îmbrăbătare la lucru.

Datoria să și-o facă fiesce-care, și cea mai de căpetenie ambițiune națională a noastră are să fie, ca ori-și-cine să dăcă: *Acolo, unde stă un Român, se află un om întreg, care cuprinde întreaga lui sferă de activitate!*

Corespondența din Viena.

Viena, 26 Februarie n. 1887.

Între Germanii-naționali de aci a izbucnit o schismă și antisemiții au eșit din clubul german. Din cauza aceasta partidul german e foarte slăbit în momentul acesta. Jurnalele de aci merg, ce e drept, și acuma încă cu partidul german; — în cestiunea actuală nu sunt însă din motive ușor de priceput, pe partea Germanilor antisemiți. Jurnalistica de aci se află aproape exclusivamente în mâinile Ovreurilor.

De aceea nu poate cineva să aștepte, ca presa vieneză să meargă cu curentul antisemitic și să simpatizeze cu dînșii.

Cu toate dară, că schisma izbucnită e în desavantajul Germanilor în Austria, cu toate acestea jurnalele vieneze resimt asupra acestuia o mare satisfacțiune. Căci aversiunea lor contra antisemitismului e mai mare decât entuziasmul lor pentru germanism.

E caracteristic într'un grad înalt, că și Germanii deja în Austria încep a cunoaște puterea discompenzătoare a cestiunii ovreesci. Astăzi nu se poate încă dăca, ce progrese va mai face în viitor acest proces de discompenzare.

Starea internă a Austriei se încurcă și se complică totdeauna și preste puțin ne vom afla într'un chaos, pe care nu va mai fi cu puțință să-l pună în ordine vre-o mână.

Nu numai un partid luptă contra unui alt partid, ci chiar în sinul fiecărui partid însuși se nasc fracțiuni, care se dușmănesc într'un mod foarte pasionat. Aceasta e, precum dăceau Romanii, „bellum omnium contra omnes“ (un răboiu al tuturor contra tuturor). Germanii și Cehii își stau față în față de sigur plini de dușmănie și inexorabili. Cu toate acestea există atât în sinul partidului german, cât și în al celui ceh fracțiuni, care se polemizează între dînșele cu o mai mică dușmănie și amărăciune. Germanii au un club germano-austriac și unul germano-național.

Afară de aceasta germano-naționali sunt divisați în o fracțiune filosemită și în una anti-

Foița „Tribunei“.

Din seara de Crăciun.

(Urmare.)

În sffrșit încă o mică colindă, care ne arată modul naiv, cum poporul își inchipuesce formarea fenomenelor meteorologice din atmosferă, a ploii și a grindinii.

XIX.

Grei*) boeri au adurmit,
Curțile le-au vinețit
Tot de vineți porumbei,
Mestecați cu grăurei.
Ei cântară cât cântară,
Jos spre mare se lăsară,
Apă 'n gură că luară,
Petricele 'n degețele,
Sus la cer se ridicară
Și cu apa rourară,
Cu petrele grindinară!

Aceste sunt colindele lumesci, pe cari le-am putut aduna din satul nostru. Câteva fragmente, ce mai am, până la altele le rețin, sperând că cu altă ocaziune le voi pute afla întregi dela alți colindători.**)

*) Grei este a se lua în înțeles impropriu, adică, avuți, puternici.

**) Cele mai multe colinde publicate aici 'mi-le-a dictat tinerul Vasilie Ioan Dicu, restul George Bichea al Măriuții, cei mai buni colindători din Cut.

Dar' chiar pe aceste să fie, dintr'un singur sat ar fi destule. Sunt convins, că prin satele ardelenesci, mai cu seamă printre munți și pe la poalele munților se vor afla încă multe, care până astăzi sunt necunoscute în literatura noastră. Fire-ar ca lucrarea de față să îndemne și pe alții a aduna și a da publicității astfel de concepțiuni ale fantasiei poporului nostru, cari sunt de preț din toate punctele de vedere.

* * *

A doua specie de colinde pentru flăcăi și oameni mari sunt cele cu suget religios. După-cum am amintit la început, aceste numai în foarte puține cazuri reamintesc însămănțarea rituală a sărbătorii Crăciunului. Cele mai multe sunt expuneri pline de fantasie a credințelor și superstițiilor legate de conceptul „religiune“ așa cum el există în mintea țeranului. Dar' textul lor va lămuri mai bine pe onoratul cetitor, și de aceea, le las să urmeze fără alt comentariu asupra lor:

XX.

De 'mi-a mânecat
Maica Domnului
În câmpii raiului,
De flori să-și culeagă
Și să le aleagă.
Cu pașul pășia,
Flori sfinte rupea,
La brâu le pune.
Ea se pricepea,
Că ea va să nască
Fiiu fără de taică,

Din maică curată.

Și ea s'a uitat
Sus spre răsărit
Și ea a vădut,
Galbin luceafăr
Și a poruncit
La nănașul seu,
Iuon Sântion,
De fiiu să-și boteze.
Și el a plecat
Pe-o d'albă de cale,
Pe-o rață de soare,
Cu crucea 'nvêrșind,
Cu mir miruind.
Și el ajungea,
Numele-i punea:
Domnul cerului
Și-al pământului!

XXI.

În ea-seară-i seară mare,
Seara marelui Crăciun,
Al lui Crăciun cel bătrân.
Grăi Crăciun cel bătrân
Cătră sluga cea mai mică,
Să dea plaga boilor.
Nu se poate-apropia
De mirosul florilor,
De sborul albinelor,
De glasul ângerilor!
Deste boi roaua cădea,
Din pociumpi făclii ardea,
Din grădele luminele!

XXII.

Umblă mici colindători
Pe la curți de mari boieri,
Tot cântând pe Dumneșeu.
Și-l cântară și-l aflară
În escări de boi născând.
Unde Domnul sfânt născă,
Busuioac verde creșcea,
Din pociumpi făclii ardea,
Din grădele luminele!
Mititel înfășiel,
Scutecele de bumbăcel,
Făge d'albă de metasă!
Și-l cântară-a doua oară
Și-l cântară și-l aflară,
Cum e legea junelui
La ziua Crăciunului,
Cu călțuni noi încălțat,
Cu cămeșe de bumbac
Cu iedă 'n comănac.
Și-l cântară-a treia oară
Și-l cântară și-l aflară,
Cum e om ameacă-om,
De mestecă 'n cărunțe
Și 'ntoarnă pe bătrânețe.
Colinda aceasta se mai cântă și cu începutul următor:

Cercători în țeară-au dat,
Cercătorii de eu seară,
Tot cântând pe Dumneșeu ș. c. l.
(Va urma.) S. Albini.

semită. Între Cehi ear' există bătrâni-cehi și neo-cehi, afară de acestia conservativi nobili și ultramontani-clericali.

Între Poloni există un partid aristocratic cracovian și un partid democratic lebergian.

În sfârșit viața publică în Austria arată o asemenea sdruncinare și desfășurată, că se mai poate aștepta o dezvoltare sănătoasă a relațiilor noastre politice.

Guvernul unguresc trece acuma prin o crasă financiară grea, și încă nu se știe cum aceasta se va termina.

Ministrul de finanțe Szapary 'și-a dat demisiunea.

Între adevăr istoria antichității ne spune de un erou, care s'a aruncat în prăpastia amenințătoare, spre a o închide, împăcată de un atare sacrificiu.

Cestiunea însă e, dacă acest miracol se va mai repeta acuma, și dacă de asemenea și prăpastia financiară, la marginea căreia se află Ungaria, se va astupa prin sacrificarea contelui Szapary.

Ungurii 'și-au arangiat o administrațiune independentă atât de scumpă, încât nu mai pot suporta absolutamente greutatea ei. Vreau să joace rolul unei mari puteri, și nu au puterea pentru aceasta. Seamănă cu piticul, care s'a băgat în armura unui gigante și care trebui să cadă zdrobit sub această sarcină.

Deja pentru întreaga monarchie austro-ungară e greu să mențină lângă Germania și Rusia rangul unei mari puteri. Cu atât mai puțin e Ungaria singură în stare să joace și mai departe rolul, pe care 'și-l-a luat în estimarea prea fără moderațiune a puterii și a importanței ei.

Reforma învățământului în România.

Proiectul de lege al guvernului.

(Urmare.)

Foarte importante sânt dispozițiunile propuse de guvern în ceea ce privește recrutarea personalului didactic.

După legea dela 1864 ministrul nu putea să numească decât pe cei recomandați de o comisiune constituită din membri ai corpului didactic „ad hoc”. Dacă dar' ministrul avea convingerea, că un anume X., om inteligent, zelos și cu o excelentă calificațiune, ar fi un foarte bun titular pentru oare-care catedră, el nu putea să-l numească, ci trebuia să-i dică: Du-te și te prezintă în fața comisiunii, fă ce-ți stă prin puțin, ca ea să te recomande și eu te voi numi. — Alături cu acest om se prezentau însă alții mai puțin inteligenți, mai puțin zeloși și cu o calificațiune inferioară, ear' comisiunea recomanda la primul loc pe unul dintre acestia și numai la al doilea ori la al treilea loc pe cel agreat de ministru. — Nici atât nu era însă destul. Ministrul mai avea și datoria de a cere „avisul” consiliului permanent, și foarte adese-ori se întâmpla, că „avisul” acesta nu se potrivea cu recomandățiunea făcută de comisiune. Astfel ministrul ori făcea numirea contra convingerii sale, ori se pune în conflict fie cu comisiunea fie cu consiliul, fie atât cu comisiunea, cât și cu consiliul, și se produceau o mulțime de frecări și de discuțiuni publice nu arare-ori foarte urite, încât la fiesce-care concurs ministrul trebuia să se teamă de vre-un scandal public.

Cu toate aceste ministrul el singur avea să primească răspunderea, că nici în comisiune, nici în consiliu nu se fac abuzuri, el însuși trebuia să acopere cu autoritatea lui pe aceia, care nu-l lăsau să lucreze după cea mai bună convingere a lui. Căci rar se întâmpla, ca dintr-o parte ori dintr-alta să nu se susțină, că s'au comis abuzuri fie în comisiune, fie în consiliu și cel blamat era ministrul, care nu urmărește pe cei abuzivi.

Această gălăgie demoralizatoare, care însoțea fiesce-care concurs, este înlăturată prin dispozițiunile legii nouă, și este un lucru de sine înțeles, că nici comitetul de delegați nu mai stăruie asupra concursurilor ad hoc.

După legea nouă toți cei ce au calificațiunea prescriasă de lege se prezintă cu diplomele lor la minister și se înscriu în tablourile publice în șirul, în care se prezintă.

Ministrul numește pentru posturile vacante dintre cei cuprinși în tablouri după vechimea înscrierii și după notele obținute la examenul trecut înaintea unor comisiuni, care nu sânt constituite ad hoc. Legea prescrie cum au să fie constituite aceste comisiuni, legea prescrie ce studii trebuie să aibă cei ce se prezintă înaintea lor și legea îl preferă pe cel ce este de mai mult înscris în tablou ori are note mai bune.

Astfel 'i-se garantează fiesce-căruia drepturile câștigate și ministrul poate să primească toată răspunderea, fiindcă el nu are decât să aplice legea și poate să o facă aceasta, fără-că

să mai fie silit a ține seamă și de ceea-ce doresc alții, fără-că să mai fie supus vre-unei influențe legal prescise.

Fără îndoială dar', că nici prin aceasta nu se jignesc libertatea nimănui, decât poate a celor ce ar fi voit să profite de instituțiunea concursurilor, pentru-că se între fără de convenita calificațiune în corpul didactic, dând la o parte pe alții cu mai multă calificațiune, dar' mai puțin „norocoși”.

Cestiunea de libertate se ivesce abia mai târziu, după-ce aspirantul a devenit membru al corpului didactic.

Timp de doi ani de zile el funcționează numai cu titlu provisor, nu primește salariul întreg, nu este inamovibil, nu se bucură de toate drepturile colegilor sei, care funcționează cu titlu definitiv, ear' după doi ani poate să se prezente la un examen și să ceară numirea definitivă, pe care ministrul 'i-o poate refusa. Timp de doi ani dar' el trebuie să fie silit, să dea dovezi de capacitate și să bage de seamă, că se nu se pună în conflict cu superiorii sei, — căci altfel nu obține numirea cu titlu definitiv.

Aceasta e fără îndoială o jignire a libertății, numai însă pentru cei-ce nu sânt silitori, nu dau dovezi de capacitate ori se pun în conflict cu superiorii lor. Ceialalți trec preste doi ani examenul și obțin numirea cu titlu definitiv.

Un lucru e pus mai presus de ori-și-ce îndoială: că aceia, care vor voi să obțină numirea cu titlu definitiv în virtutea legii nouă, își vor impune timp de doi ani, cel puțin, abnegațiunea de a nu se amesteca în politică și mai ales în cea opozițională.

Aceasta e o jignire, dar' o legitimă jignire a libertății.

Nu le ia nimeni chiar nici acestor membri provisorii ai corpului didactic drepturile politice, ei n'au însă să se folosească în mod ostentativ de ele, n'au să facă gălăgie, fiindcă aceasta are, — mai presus de toate, — o rea înfririre asupra educațiunii generațiunilor viitoare.

Ce oameni pot să ese din tinerii, care văd, cum profesorii lor, funcționari publici și ei, combat în intrării, prin țiare, ba adese-ori chiar și de pe catedră pe cei ce sânt autoritate superioară față cu dînșii.

Oameni cu independență de caracter! — se dice din partea celor ce stăruie, ca și profesorii provisorii să primească salariul întreg și ca numirea definitivă să se dea de drept după funcționare de doi ani.

Între țeară cu instituțiunile liberale ale României nu, — dicem noi, — ci nisce desmățați incapabili de a-și impune abnegațiunea, care se cere pentru ori-și-ce lucrare comună.

Dar' vom reveni asupra acestei cestiuni.

Timp de doi ani membrii corpului didactic sânt puși la discrețiunea autorităților scolare superioare: numai timp de doi ani însă. Numiți odată cu titlu definitiv, ministrul nu poate să le aplice pedepse mai grave decât în virtutea unei sentențe pronunțate de un for disciplinar, compus din trei oameni pe cât de independenți, pe atât de competenți în materie de judecată, doi membri ai curții de cassațiune, ear' al treilea rector al unei universități.

Ce poate să-i facă ministrul unui profesor inteligent, activ, consciențios în împlinirea datoriilor și corect în toate purtările lui? Poate să-i facă ceea-ce 'i-a făcut ministrul Trefort profesorului Grigorie Silași? Nu! În România ministrul nu poate să o facă aceasta, mai întâiu pentru-că 'și expune pozițiunea, apoi și mai ales, pentru-că nu are să dispună după bunul seu plac, ci trebuie să ceară sentența unui for constituit din oameni, care nu afirmă de dînșul. Profesorul, care se distinge ca profesor, poate să se urce la tribună ori să scrie, dacă-i mai rămâne timp, pentru ori-și-cine și contra ori-și-cui, căci ministrul nu poate să-i facă nimic.

Nu mai unui asemenea profesor 'i-se și cuvine însă independență, numai lui îi șede bine, numai el poate să aibă prin independența lui de caracter o bună înfririre asupra generațiunilor tinere, numai el poate să fie drept model pentru viitorii cetățeni.

„Fă-ți datoria și nu te teme de nimeni!” — acesta e principiul, pe care îl proclamă legea nouă nu numai pentru membrii corpului didactic, ci pentru întreaga societate română și mai ales pentru generațiunile ei mai tinere.

E demoralizatoare înfririrea, pe care o are asupra tinereții profesorul care vine nepregătit la lecțiuni, își petrece timpul flecărind cu scolarii, negligează clasa, face cu silă tot ceea-ce face, dar' de aceea tot ține să fie în frunte la toate manifestațiunile politice. Unui asemenea profesor superiorii sei îi caută pricină și îi fac greutateți, — și e bine să-i caute, ca să nu fie luat drept model.

Mai demoralizatoare încă e înfririrea profesorului cu purtări scandaloase, pe care scolarii

il văd prin cafenele și birturi ori îl sciu trăind în cele mai necuviincioase relațiuni: autorităților superioare trebuie să li se dea puțința de a feri instrucțiunea de asemenea profesori.

Juriile compuse tot din profesori pot să-i ierte, dacă nu din spirit de corp, nici din spirit de independență, ca să nu-i dea ministrului satisfacțiune, pe care o cere, dintr'un foarte firesc sentiment de compătimire către bietul coleg, care poate să ajungă și el odată membru într'un juriu: cei doi membri ai curții de cassațiune sânt oameni deprinși a fi drepi și neîndurați, ear' al treilea, rectorul universității, nu poate nici el să fie „ori-și-cine”.

Nu dicem, că sânt în România asemenea profesori, admitem chiar că nu sânt; tocmai de aceea însă e bine să se iee măsuri, ca să nu fie nici pe viitor.

Nu e dar' vorba nici în cazul acesta de libertatea nimănui, ci de un principiu de educațiune, ear' principiu acesta este: Acela, care nu 'și face datoria în toată consciința, trebuie mereu să se teamă de ceva, și numai acela, care se distinge în sfera lui de activitate, „poate să resufle totdeauna liber”.

Nu pe profesori, ci pe scolarii îi are noua lege în vedere, când introduce o disciplină mai severă în instrucțiune. (Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, 17 Februarie st. v.

Noul ministru de finanțe al Ungariei, dl Coloman de Tisza, care credea că va fi în stare să scoată țeara din noianul tuturor perplexităților financiare, să fi ajuns deja, precum se spune, în corn de capră. O foaie vieneză dice, că dl de Tisza a vorbit cu baronul de Rothschild și a conferit cu marchisul Palavicini, introducând chiar cu acestia o schimbare de vederi. Nu s'a putut lua însă nici o hotărâre pozitivă, fiindcă lipsia o basă concretă pentru pertractări și reprezentanții grupului trebuiau să se mărginească a oferi guvernului bunele lor servicii întru atâta, că s'au declarat gata, a da o anticipațiune pentru exigențele Ungariei, care trebuie acoperite deja în luna viitoare. Dar' conferențele aceste au dovedit, că o acțiune oare-care nu se mai poate amîna și așa a plecat dl de Weiss la Berlin, spre a se pune în înțelegere cu domnul de Hausemann și consilierul intim Bleichröder. Pertractările aceste au rezultat apoi, că toți membrii grupului erau de părere, că o sumă de șaptezeci de milioane numai prin emisiunea rentei de aur se poate crea. Piața austriacă e prea mică pentru contragerea unor sume atât de mari și împrumutul trebuie să iee o formă ce adimenesce capitalul extern, și aci e exclusă emisiunea rentei de hârtie.

Precum se vede deci, dorința noului ministru de finanțe, de a se întrebuița numai rentă de hârtie pentru acoperirea deficitului, nu se va realiza. Grupul financiar pretinde rentă de aur și față cu rentă de aur își impune mai multă rezervă, decât ar fi de dorit în interesul creditului de stat ungar. Se pare, că anticipațiunea se va acorda la toată întâmplarea, dar' cu aceasta Ungaria va trăi numai vre-o câteva săptămâni de pe o zi pe alta. Ce se va întâmpla apoi după aceea, poate nici noul ministru de finanțe nu va ști-o.

Când a primit dl de Tisza portfoliul finanelor, toate oficiosele îi cântau Osana și anunțau, că acum a sosit pentru Ungaria periodul de aur. Profetăriile oficioselor nu s'au împlinit, și în loc de a sosi periodul de aur ce 'l-au anunțat, dl de Tisza și cu el țeara întregă a ajuns în perplexitate cu emisiunea „rentei de aur”, ceea-ce nici pe departe nu înseamnă un „period de aur”.

În numărul de Duminecă dimineața al ziarului „Pester Lloyd” spunea o depeșă din Viena, că „dispozițiunile Rusiei sânt din nou cevași mai prietinoase” și aceasta se adevărase zilele aceste și din alte părți. După împărțirile directe ce le primesc acum din Petersburg tot „Pester Lloyd”, declararea lui „Herold”, că multe expectațiuni ale „Correspondenței Politice”, „Nord” etc. asupra atitudinii Rusiei în cazul unui războiu germano-francez se reduc la o rătăcire, e în faptă inspirată din partea rusească competentă. Rusia, așa scrie corespondentul guvernamentalului din Budapesta,

ține, cel puțin pentru moment, că e de a se evita tot ceea-ce ar fi în stare să tulbure pacea. Ea nu încurajiază pe Franția, nu se întoarce de către Germania, și cât privește Orientul, nu se gândesc la nici o ocupațiune a Bulgariei, și deși nu cedează nici o părțică din pretențiunile sale, nu are intenția, de a face din parte-și pași pozitivi, ce ar pute să provoace greutateți de natură serioasă.

În atitudinea Franciei și a Rusiei se poate observa un paralelism de tot ciudat. În tocmai ca Franția, așa se șilesc în timpul din urmă și Rusia să fie corectă încât privește forma, fără însă de a micșora totodată și dispozițiunile sale, fără de a-și schimba tendențele sau de a renunța în cânta la cunoscutele sale aspirațiuni. Oficial imperul dela Nord își dă silința a dovedi față cu celelalte puteri mari o atitudine, care nu numai nu dă privilegiu la nici o condamnare, dar' trebuie din contră să se înregistreze drept o atitudine foarte prietinoasă. Într'aceste însă nu se departă nici cu cât e negru sub unghie de punctul seu de plecare de până acum în ceea-ce privește cestiunea bulgară și împedecă în acest mod resolvarea definitivă a crizei.

Cine nu o știe, că singur numai dela Rusia afirmă resolvarea crizei bulgare și că de altă parte în Europa ar intra pentru un timp mai îndelungat o liniște oare-care, dacă tulburările din Balcani ar pute să se aplaneze sau să se amine cel puțin? Nu trebuie deci să se mai spună, cât de puțin adevăr are să se atribue celor mai noue asigurări despre „dispozițiunile mai prietinoase” ale Rusiei.

Cu toate aceste se pare, că cercurile diplomatice din Berlin și Viena se dau mulțumite cu amintitele sciri ce se colportează din Petersburg. Și mai ales organul principelui de Bismarck, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” avisează opiniunea publică germană, să nu se mai ocupe cu cunoscutul articol din „Nord”, ci să se pună pe punctul de plecare: „ce-mi pasă mie de o leacă de Ertegovina, ce-mi pasă mie de ceea-ce face Rusia în Balcani, pe mine aceea nu mă privește!”

Drept o ilustrație clară a situației și drept dovadă, că relațiunile dintre Germania și Rusia nu sânt încordate, servească și următoarea depeșă ce o primesc din Petersburg foile din capitală: „Journal de St-Petersburg” răspunde lui „National Zeitung”, care a înșirat pe cel dintâiu între acele jurnale, care, spre a apreaia alegerile pentru Reichsrath, își împrumută argumentele din organele germane anti-imperiale. Ziarul rusesc dice: „Înainte de toate noi am intrat în luptă, ci am citat numai sciri; să nu se supere însă „National Zeitung”, căci în ziua după luptă se credea a-și face socoteala cu toată lumea. Dealmintrelea noi o scim din experiență, că pentru proiectele ce le atribue guvernelor jurnalele și corespondenții, nu trebuie nimeni să se agițeze prea tare. Jurnalele serioase însă ar trebui cu toate aceste să știe, că raporturile între imperii mari, cari sânt aliate prin legături seculare, nu afirmă dela unul sau dela mai mulți corespondenți, care mai mult ori mai puțin aparțin sferei fantasiilor.”

Despre înarmările României corespondentul din Viena al ziarului englezesc „Standard” spune că acum un an dl D. Sturza a început negocieri cu Austria și Germania în scop de a garanta, prin o convenție internațională, neutralitatea României. Cele două puteri, deși s'au arătat favorabile acestei idei, au obiectat că există cel puțin o putere care se va împotrivi unei asemenea convențiuni. — România, neputându-se bisui pe o garanție internațională, face pregătiri pentru a se apăra. Acestea sânt așteptările corespondentului în cestiune.

Biserica în serviciul „kultur-egylet”-ului.

(Urmare.)

5. Păuca, pe teritoriul cercului Sângătului; sânt între 700 ce vorbesc limba română și 356 ce vorbesc limba germană, 20 Maghiari rom-cat. și 71 Magh. reform., vre-o câțiva unitari și 18 Ovrei. Numărul obligațiilor la școală maghiari e 24, despre a căror instruire nu este

nici o îngrijire, pentru-că nu există nici școală, nici învățător, ba în loc nu e nici preot, fiindcă Sângătinul îi e filia. E necondiționat de lipsă să se zidească o școală, ceea-ce cu ajutorul popoarelor și al proprietarilor de acolo s'ar pute efectua cu 300 fl. Pentru dotațiunea învățătorului sunt a se licuidda 200 fl. la an, la care va mai contribui și comuna bisericească. Jumătate din această sumă licuidează districtul; 100 fl. sunt a se lua în contract.

6. Bucurdea, pe teritoriul cercului Blajului; între 1169 ce vorbesc limba română trăiesc 19 rom.-cat. și 440 reform. maghiari. Numărul obligațiilor la școală e 81. Învățătorul servește de 47 ani, și așa pensionându-se, are să se institue fără amânare nou învățător în locul lui: Bătrânului învățător are a se licuidda pentru cât mai trăiește un ajutor anual de 200 fl., din care jumătate dă districtul; 100 fl. sunt a se lua în contract.

7. Cricău, pe teritoriul cercului Ighiuului; între 659 ce vorbesc limba română sunt 36 rom.-cat și 35 ref. maghiari, dintre care o mare parte s'a lăpădat deja de naționalitatea maghiară, dar' prin instruire noua generațiune s'ar pute recuceri. Stațiunea preotească e de present vacantă, și astfel acum ar fi ocaziunea bună, de a organiza o stațiune de preot-învățător. Preotul ce se va alege, a cărui dotare e 300 fl. cu un ajutor permanent de 150 fl., trebuie îndatorat să se îngrijească de instruirea tuturor obligațiilor la școală maghiari. Din această sumă acoperă districtul 50 fl.; 100 fl. sunt a se lua în contract, comuna bisericească e aplecată a clădi școală nouă pre lângă un ajutor de 300 fl.

9. St. Benedict, pe teritoriul cercului Aiudului, Săncraiu; între 220 ce vorbesc limba română sunt 88 Maghiari. Școala e ruinată; pentru repararea acesteia sunt de lipsă odată pentru todeauna 200 fl. Leafa învățătorului e de abia 100 fl. ar fi de a se întregi cu 100 fl., din care jumătate acoperă districtul.

10. Șilia, pe teritoriul cercului Uioarei; între 450 ce vorbesc limba română sunt 18 rom.-cat., 48 unit., 20 Ovezi și 169 Maghiari. Numărul obligațiilor la școală maghiari e 32. E una dintre cele mai neputincioase comune bisericesci reformate. Leafa învățătorului e abia de 200 fl.; școală și învățător nu sunt. Dl proprietar Samuil Ambrus e aplecat a da în cinste local. Pentru zidirea școlii sunt de lipsă odată pentru todeauna 300 fl. și și până atunci, până când se va organiza o stațiune învățătorească de sine stătătoare, e de a se licuidda preotului ce se luptă cu miseria un ajutor anual de 150 fl. cu îndatorarea, de a instrui pe toți obligații la școală maghiari. Din această sumă 50 fl. acoperă districtul.

11. Hăpria, pe teritoriul cercului Uioarei; între 318 ce vorbesc limba română trăiesc 2 rom.-cat., 1 unit., 3 isr. și 79 reformați maghiari. Maghiarimea vegetează într-o stare, că nu poate nici trăi nici muri. Dotațiunea preotului e de 190 fl., a învățătorului de 97. Stațiunea învățătorească de sine stătătoare e de a se organiza pe calea transferării învățătorului de acum și de a se organiza stațiune de preot-învățător, licuiddându-se un ajutor anual de 100 fl. și împreunându-se aceste două dotațiuni miserabile.

12. Hiria, pe teritoriul cercului Uioarei; între 489 ce vorbesc limba română sunt 8 Maghiari rom.-cat. și 186 Maghiari ref. Numărul obligațiilor la școală maghiari e 31, pentru a căror instruire ar fi dator să se îngrijească cantonul ref., dar' nu e destoinic. S'au făcut pași în interesul înființării unei școlae de stat, dar' pentru aceasta, de present, sânt puține prospecte. Și până atunci, până când se va înființa aceasta, cantonul trebuie absolvat dela instruire și trebuie să se institue un învățător destoinic cu un ajutor anual de 200 fl. Din această sumă acoperă districtul 100 fl.; 150 fl. sunt a se lua în contract. Pentru locuința și pentru puțină îmbunătățire a salariului învățătorec se îngrijește comuna bisericească.

13. Vingard, pe teritoriul cercului Sângătinului; între 1790 număr rotund ce vorbesc limba română sunt 23 Maghiari rom.-cat., 12 unitari, 16 isr. și 60 reformați. Cantonul ce e dotat cu 100 fl. e de a se absolve dela postul de învățător, pentru care și așa nu e destoinic, și e de a se licuidda preotului un ajutor permanent de 100 fl., pre lângă îndatorirea de a instrui și copiii. (Va urma.)

„Se poate oare și așa ceva?”

Diarul sârbesc „Zastava” dela 11/23 Ianuarie a. c. ocupându-se cu libertatea de presă, publică sub acest titlu următoarele:

„Când aruncăm o privire asupra bieteii stări de lucruri ce trebuie să o îndure sârmana presă din Sârbia și Croația, apoi pe noi nu ne poate decât să ne mângâie, când scim că legea noastră de presă e destul de liberală.

„Însă această bucurie dispare numai decât, când ne aducem aminte de Vaț, unde atâția diaristi sârbi au fost siliți a-și petrece cele mai senine zile în întunecul temniței, apoi când gândim la cauziunea — arbitrarmente impusă, — vedem o iconă foarte clară despre starea de lucruri a presei noastre și despre libertatea ei.

„Noi nu voim prin aceasta să atingem de loc bunăvoința legislatorilor nostri, și nu voim să constatăm de loc nici aceea, că legea noastră de presă ar înăduși ori-ce cuvânt pronunțat liber în publicitate, ci înțelegem, că această lege de presă nu se execută și efectuează față cu fiecare naționalitate egalmente. Și aceasta atâta însemnează, că unii sânt protegiați de această lege, pre când alții neîndreptățiți și condamnați.

„Nu ne-am exprima astfel, însă nu mai putem să le purtăm. Tot ce se lucră sub masca legii de presă, contra presei naționalităților nemaghiare, e prea mult. Până când regimul de astăzi cu legea presei în mână, permite presei maghiare totale, chiar și abuzarea de expresiunile cele mai dure și murdare în publicitate, pe atunci presa nemaghiară e persecutată tot de acea lege până la extremitate, și încă pentru ori-și-ce mărunțuri.

„Cine mai dubitează despre aceasta? Mai simte-se oare aici lipsă de argumente? Avem și de acelea:

„Pe Iasa Tomici îl condamnară, pentru-că diarul seu a predicat buna armonie între Sârbi și Croați, — aceasta însă a fost calificată de agitație contra naționalităților. Pe Lazar Nancici pentru turburări, — fiindcă recomanda omladinei o lucrare resolută. Pe Păcurar și Slavici îi condamnară ca pe nisce agitatori și turburători, pentru-că își apărău naționalitatea.

„Diarulul „Zastava” îi impuseră o cauțiune dublă de 5250 fl., apoi îi stirbiră cauțiunea cu 708 fl. și încă muletele lui Tomici etc. — toate aceste s'au comis pe temeiul legii, — al legii, care față cu noi e strictă, ear' față cu alții par'că nici n'ar exista.

„Pe noi pentru ori-și-ce mărunțuri ne împing în închisoare, ear' diaristi maghiari au cutezanța a scrie de toți, a injura și vexa, și să agiteze contra naționalităților, ba chiar să le scuipe și în ochi, pe dinșii nimenea nu-i incomodează și nimeni nu-i condamnă.

„Această nedreptate ne ustură, și trebuie să pășim în publicitate contra ei.

„Diarele maghiare au început mai cu seamă în timpul mai recent a ataca naționalitățile; a le ațîța și a le atribui nepatriotism și neloyalitate. Aceasta n'ar fi permis să fie, și totuși e faptă. Aceasta însă e permis și se întâmplă pentru aceea, fiindcă procurorul de stat, sciindu-le toate, se uită la ele și tace.

„Noi nu voim să denunțăm, ci trebuie să ne îndreptăm cătră dl procuror de stat, Alexandru Kosma, cu următoarele întrebări:

„Scie Domnia-lui, că diarul maghiar „Budapest” în nrul 344 din a. tr. a publicat în foioșară poesia „Tresi srblijin” (fuge Sârbul). În poezie se descriu desastroasele evenimente din 1848—49 și pe Sârbi îi porecesc „Vadrac-horvat csorda” (ciurda sâlbatecă sârbo-croată), „Vadrac had” (armată sârbească sâlbatecă), și că Vadrac-ii au fugit după-cum sună la finea poeziei: „Srblijin trest, Madzar ni boga ne gleda.” (Fuge Sârbul, ear' Maghiarul nici la D-zeu nu caută.)

„Cunoaște oare dl procuror de stat din aceste expresiuni tendențioase o agitațiune, intenționată contra Sârbilor și Croaților? Cunoaște Domnia-lui, că aceste rane din 1848, — încă nevindecate, — tot mai mult ațîța și turbură masa poporului maghiar, care cetesce aceste diare?

„Are cunoscință dl procuror, că diarul budapestan „Fővárosi Lapok” a publicat nisce povesti „Argyelan Titusz” și „Tiltott dal”, în care agitează contra Românilor și Croaților, și în care aceste naționalități se timbrează de un element antipatriotic și revoluționar?

„Sânt oare cunoscute dlui procuror de stat toate — citatele și articolii diarelor maghiare, în care în fiecare număr se agită contra nemaghiarilor?

„Dacă are cunoscință, pentru-ce nu acuză atari diare, când poate să timbreze cele române și sârbesci pentru ori-și-ce nimicuri. Nouă ne pare foarte rău, când vedem nedreptatea și ilegalitatea exercitându-se în dragă voia ei. Căci chiar pentru aceea îl și întrebăm pe dl procuror: „Se poate oare și așa ceva?” P. B. B.

Cronică.

Principele și principesa de coroană vor pleca mâine în 2 Martie n. la Abbazia. După-cum se aude principele de coroană Rudolf va petrece numai vre-o câteva zile în Abbazia, de unde apoi se duce la Budapesta. Principesa de coroană Stefania însă va sta în Abbazia vre-o 5—6 săptămâni.

Numiri în corpul diplomatic. Prin hotărîrea preafaltă dela 21 Februarie n. s'au numit: consilierul de legațiune de prima categorie, Ernest Schmidt cavalier de Tavera de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la Statele-Unite din America-de-Nord, și consilierul de legațiune de prima categorie, Ladislau Hengelmüller de Hengervár de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la curtea reg. din Sârbia.

Delegațiunile. Cea dintâiu sedintă a delegațiunii austriace are loc astăzi la ameați, ear' delegațiunea ungară se întrunesc după ameați. După „Bud. Tgbllt.” ministerul de război va cere dela delegațiuni un credit de 52,380.000 fl., va să dăcă mai mult ce de două ori suma aceea, ce foile oficioase încă de curând au pus în perspectivă.

II. Sa dl Mihail Pavel, vrednicul episcop al diecesei oradane, earăși a dăruit — după-cum aflăm din „Familia” — 50.000 fl. pentru scopurile culturale ale diecesei sale. Această sumă, adăugată la cele 80.000 fl. ce Pr. Sf. Sa a mai dăruit pentru același scop, face 130.000 fl., afară de cele 20.000 fl. ce a dat în folosul internatului de băieți din Oradea-mare. Capitalul de 130.000 fl. se întrebuințează pentru ajutorarea gimnaziului din Beius, care astfel este asigurat pentru todeauna. Națiunea română se închină cu respect marelui Prelat, care atât de sublim își împlinește înalta misiune!

† George de Mocsonyi, marele proprietar din Foen, soorul fșspanului Sibiului, al contelui Andreiu de Bethlen, a reposat alaltăieri înainte de ameați în Budapesta.

Mănăstirea Hodoș veduivă. „Foaia diecesană” din Caransebeș scrie: „Cetim în „Neue Temesvarer Zeitung”, că archimandritul mănăstirii Bodrog numită și Hodoș în diecesa română a Aradului, Precucioșia Sa P. Corneliu Jivcovic, prin un act al patriarhatului din Carloveț, este strămutat la mănăstirea Mesici în locul archimandritului Nectarie Dimitrievici, înaintat la demnitatea de episcop al Verșelului. Numitul archimandrit este aproape de 71 de ani și încă în anul 1853 a fost numit de preposit al mănăstirii Mesici, dar' după 4 luni fu transferat la mănăstirea Bodrog și înlocuit prin archimandritul mai târziu episcopul Timișoarei Naco, care își câștigase protecțiunea mai marilor sei mai mult prin manierele sale sociale fine și prin exteriorul seu foarte plăcut. Archimandritul Corneliu Jivcovic a primit în ordinul monahal în mănăstirea Bodrog pe Excelența Sa P. Metropolit Miron Romanul, pe Preasfințitul Episcop al Aradului Ioan Mețianu, și aproape pe toți archimandriții și protosincelii, ce îi avem în metropolie. Oare cine va fi următorul lui?”

Scurtarea desbaterilor parlamentare. Din Londra se scrie: Un mijloc radical în contra patimii de a vorbi a multor deputați a propus fșilele aceste deputatul conservativ din Stockpost advocatul Ledge. A propus anume la noul regulament pentru afaceri următorul amendament: Fiecine, care repetă ceea-ce a mai dăis odată în decursul desbaterii el sau alții, să fie întâiu admoniat și la cas de repetiție să se detragă cuvântul.

„Romänische Revue.” Politisch-Literarische Monatsschrift. Herausgeber: Dr. Cornelius Diaconovich. Resicza, December 1886. II. Jahrgang. XII. Heft. Inhalt: An die Leser. — Die Nassoder an den Thron. Bittgesuch der ehemaligen Grenzbevölkerung des bestandenen II. Romanen-17. Grenz-Regiments, nunmehr im Bistritz-Nassoder Comitete. — Documente zur Geschichte des Fogarascher Landes. Gesammelt und erläutert von Nic. Densuşianu. (P. Brosteanu.) — Daco-Romänische Sprachforschung. V. S. Manguica. (Schluss.) — Inhaltsverzeichnis.

Varietăți.

(Batista Desdemonei.) Dnul Ricordi, editorul operii lui Verdi „Orhelo” a cerut favoarea de a oferi artei, care joacă rolul Desdemonei, doamnei Pantaleoni, renumita batistă fatală. Această batistă este un cap de operă de cusătorie: un pătrat de guipure în mărime de 30 centimetri, brodată în aur și mătășă peștișă. Cele mai renumite două cusătorese ale Milanului au lucrat la broderii în timp de șese luni. Spre a pute apărea în fineța lucrului, trebuie să se serve cineva de o lupă (o sticlă măritoare); atunci va recunoaște portretele lui Verdi și lui Boito, executate în picături nevisibile unui ochi nearmat. La mijlocul batistei se află brodate frunze de salcie formând numele „Desdemona”. Batista, care reprezintă o mare valoare artistică, este expusă publicului în timpul zilei la garderoba doamnei Pantaleoni.

(Mijloc practic.) La teatrul „De la Monnaie” din Bruxella unde, în ultimul timp, cocoanele deveniseră foarte supărătoare din cauza părărilor lor înalte, direcțiunea a lipit la intrare următorul comunicat: „Nu se permite decât cocoanelor bătrâne de a rămâne cu părările pe cap”. Ceea-ce a voit direcțiunea s'a și împlinit. Chiar și cele mai bătrâne, mai nainte de a intra în sala teatrului, își iau părările și le dau la garderobă.

Exempla bun de imitat!
(Potcovirea cailor prin electricitate.) Dl căpitan Place, profesor de științele aplicate la școala de cavalerie dela Saumur (Francia),

a încercat a întrebuința electricitatea pentru potcovirea cailor nărăvași.

Se scie, că adesea trebuie să recurgem la mijloacele cele mai violente pentru a pute potcovi caili vicioși, și adesea sântem siliți a-i culca jos.

Experiențele făcute mai întâiu la Saumur și în urmă la regimentul 12 de cuirasieri la Angers, de cătră căpitanul Place, au dovedit că caili, chiar cei nărăvași, prin întrebuințarea electricității sânt vindecați pentru totdeauna de spaima ce au pentru potcovire.

Comoziunea este dată prin mijlocul unui bidon special.

Aparatul electric întrebuințat este constituit din o pilă uscată și din o bobină de inducțiune, doi reoferi termină circuitul, un graduator permite a regula intensitatea curentului.

Din public.*)

Dare de seamă.

În urma apelului emis din partea subscrisului comitet a intrat în favoarea fondului de abecedare și legendare suma de 75 fl. v. a. și anume dela următorii domni din Brașov:

D-nii: Frații Stănescu 20 fl.; Dimitrie Ionciovici 10 fl.; Gr. Birea 10 fl.; P. M. Zănescu 10 fl.; G. M. Zănescu 5 fl.; Verdul (colectant) 20 fl., cărora prin aceasta li se exprimă cea mai cordială mulțumită.

Sperând, că nobilul scop ce urmărim și frumosul exemplu al dlor mai sus amintiți va servi ca un îndemn forte pentru On. Public român ca dare de mână, — sântem cu toată stima Rodna-veche, 25 Februarie 1887.

Porcius,

I. P. Reteganul,
secret.-prim.

Mulțumită publică.

„Serata cu dans” arangiată în S-Sebeș în seara de 24 Februarie c. n. a reușit în toată privința, preste așteptarea arangerilor.

Nu zace în competența comitetului arangiator a descrie „Serata” ca atare din punct de vedere al petrecerii, ci comitetul se simte dator a mulțumi:

1. Tuturor celor ce au binevoit a participa, făcând ca „Serata” noastră să fie ca todeauna, cea dintâiu în S-Sebeș.

2. Celor ce au binevoit a solvi preste prețul intrării, anume: P. T. dn G. Anghial 1 fl.; dna V. Schneider nasc. Onițiu 1 fl.; d-nii: N. Beu 1 fl.; I. Onescu 1 fl.; K. Hening 1 fl.; F. Heitz 1 fl.; N. Dic 1 fl.; M. de Veltern 1 fl.; F. Huber 1 fl.; I. Hideghi 1 fl.; I. T. Gross 2 fl.; V. Albert 1 fl.; S. Blasiu 1 fl.

Suma tuturor intratelor a fost 104 fl., ear' suma tuturor eștelor a fost 78 fl., deci rămâne un venit curat de 26 fl.

Conform invitării acest venit ar fi fost să fie destinat bibliotecii școlii române gr.-or. din loc; însă comitetul arangiator din mai multe considerante a decis a-l destina pentru ajutorarea elevilor miseri ai școlii amintite. Și în înțelegere cu unii dni învățători a și comandat deja pentru suma de sus, cărți școlare, tablite, libele etc. Aceste se vor preda dlor învățători pentru a le împărți între băieții acelei școlae.

Sebeșul-săsesc, în 28 Febr. 1887.

Comitetul arangiator.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primesce răspunderea.

Posta ultimă.

Budapesta, 28 Februarie n. Maiestatea Sa a sosit aici ați dimineață.

Roma, 28 Februarie n. Cardinalul Iacobini a reposat ați la ameați.

Madrid, 28 Februarie n. Conducătorul republican Zorilla a acceptat amnestia și se întoarce în curând în Spania.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 1 Martie n. Casa deputaților. Desbatere asupra apropiatiunii. Helfy și Apponyi atacă politica financiară a guvernului; cel din urmă pledează pentru disolvarea comunității pe terenul impozitelor de consum. Ministrul-president e pentru o exploatare spornică a impozitelor de consum; respectivele măsuri stabilite în conțelegere cu cealaltă parte a impozitului promis mai mult, ca înființarea vreunei bariere de impozite. În sfârșit ministrul-president a promis, că va așterne cu prilegiul budgetului următor propuneri pozitive spre sanarea situației financiare. Apropiatiunea s'a primit cu 219 contra 104 voturi.

Roma, 1 Martie n. Președintele camerei Biancheri și senatorul Farini încă au refuzat să formeze cabinetul. Acuma au loc pourparleuri între Saracco și Rudini.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economic.

Piața din Făgăraș, 25 Febr. Grâu frumos hecto-
litra fl. 5.15 până fl. 5.76; grâu mestecat fl. 4.— până
fl. 4.80; secara fl. 3.60 până fl. 3.90; cucuruzul fl. 3.80
până fl. 4.20; ovășul fl. 2.40 până fl. 2.50; sēmēnta de
cānepă fl. 6.— până fl. 7.—; sēmēnta de in fl. 9.— până
fl. 10.—; fasolea fl. 3.50 până fl. 4.—; mazerea fl. 6.—
până fl. 7.—; lintea fl. 9.— până fl. 10.—; crumpenele
fl. 1.50 până fl. 2.—; mălaiul fl. 7.— până fl. 8.—; sēu
brut 100 chile fl. 20.— până fl. 25.—; unsoarea de porc
65—66, slānina 60—80; cānepa fl. 30.— până 40.— Un
chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 28 cr.; carne
de vițel 26 cr.; carne de mel 16 cr.; ouă 5—6 cu 10 cr.,
chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sēu 40 cr.
până 45 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 26 Febr. n.
s'a notat: unguresci bătrāni grei 47.— cr. până 48.— cr.
unguresci grei, tineri 48.1/2 cr. până 49.— cr., de mijloc
48.— cr. până 49.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr.,
marfă țerānească, grea 46.— cr. până 47.— cr., de
mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 46.— cr. până
47.— cr., romānosci de Bakony, grei — cr. până
— cr., transito de mijloc — cr. până — cr.
transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci
grii 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 45.— cr.
până 46.— cr., transito ușori 46.— cr. până 47.— cr., in-
grāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4%
umpēntic la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 29 Februarie st. n. 1887.			
Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.35	vēnd. 8.40
Lire turcesci	"	11.30	" 11.40
Imperiali	"	10.30	" 10.40
Ruble rusesci	"	1.14	" 1.15

Bursa de Budapesta

din 28 Februarie st. n. 1887.			
Rentă de aur ung. 6%		96.45	
" " " 4%		86.25	
" " hārtie " 5%		147.—	
Imprumutul căilor ferate ung.		96.25	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		124.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		115.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		103.75	
Bonuri rurale ung.		103.75	
" " " cu cl. de sortare		103.75	
" " " bānățene-timișene		103.75	
" " " cu cl. de sortare		103.75	
" " " transilvane		103.75	
" " " croato-slavone		99.—	
Despăgubire pentru dițma ung. de vin		118.50	
Imprumut cu premiu ung.		120.50	
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		78.25	
Rentă de hārtie austriacă		79.75	
" " argint austriacă		109.25	
" " aur austriacă		133.—	
Losurile austr. din 1860		848.—	
Acțiunile băncei austro-ungare		284.—	
" " de credit ung.		273.—	
" " " austr.		102.—	
Argintul		6.—	
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“		10.10	
Galbeni împērătesci		62.70	
Napoleon-d'ori		128.—	
Mārci 100 imp. germane			
Londra 10 Livres sterlingi			

Bursa de Viena

din 28 Februarie st. n. 1887.			
Renta de aur ung. 6%		96.45	
" " " 4%		86.25	
" " hārtie " 5%		147.—	
Imprumutul căilor ferate ung.		96.25	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		124.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		115.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		103.75	
Bonuri rurale ung.		103.75	
" " " cu cl. de sortare		103.75	
" " " bānățene-timișene		103.75	
" " " cu cl. de sortare		103.75	
" " " transilvane		103.75	
" " " croato-slavone		99.—	
Despăgubire pentru dițma ung. de vin		118.50	
Imprumut cu premiu ung.		120.50	
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		78.25	
Rentă de hārtie austriacă		79.75	
" " argint austriacă		109.25	
" " aur austriacă		133.—	
Losuri austr. din 1860		848.—	
Acțiunile băncei austro-ungare		284.—	
" " de credit ung.		273.—	
" " " austr.		102.—	
Argintul		6.—	
Galbeni împērătesci		10.10	
Napoleon-d'ori		62.70	
Mārci 100 imp. germane		128.—	
Londra 10 Livres sterlingi			

Bursa de București.

Cota oficială dela 26 Februarie st. n. 1886.			
Renta amort. (5%)	Cump.	91.1/2	vēnd. 92.1/2
Rur. conv. (6%)	"	85.—	" 87.3/4
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	—	" 955.—
Banca națională a Romāniei	"	34.—	" 36.—
Impr. oraș. București	"	—	" —
Acț. de asig. Națională	"	79.1/2	" 80.1/2
Credit mob. rom.	"	—	" —
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	—	" 142.1/2
Schimb 3 luni	"	—	" 20.1/2
Societ. const.	"	—	" —
Aur	"	19.1/2	" —

„O casă nouă“

în nemijlocită apropiere de stațiunea
cāii ferate dela **Blaj**, cu 5 odāi,
culinā, cameră, celariu, stabul, 2 po-
duri, aședāmēt de scālđi cu 2 despār-
țeminte, cuțlārie, curte și grādinā
de legumi spațioasă — **e de în-
chiriat**. — Casa pentru favorabila
ei pozițiune — se poate folosi și de
ospētārie.

Deslușiri mai de aproape se pot
cāpēta dela **Maria Rațiu**, proprietā-
reasă în Blaj. [412] 3—3

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

fundată în anul 1868

[286] 44

asigurează prelūngă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clādiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de cāmp, mobiliile etc.
- b) pe vieața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru term-inuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe vieață
în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
Suma fl. 577,192.03	Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune
în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale
și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin
Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Librăria

Henric Zeidner,

tērgul grāului Nr. 554 în Brașov,

Succesor al librăriei

[311] 6

H. Dressnandt,

tērgul grāului Nr. 556 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provēdūt cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și diare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundant pentru scris și desemn. Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectuesc prompt prelūngă rabate corespunđătoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiunilor următoare apărute:

Basmale Romānilor, Nr. 1—12 à	—02
Budiu Paul, profesor gimnasial: Curs de limba maghiară pentru scoalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Töpler, metoda lui Ahn, legat 1.— . . . . . broș.	—90
Cāntece de Irođi la nascerea Domnului, împreunate cu câteva cāntări naționale	—10
Dogariu D. și Dariu I.: Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I. și II. de scoală. Edițiunea II. revēdūtă, corectată și înavuțită	—30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revēdūtă, corectată și înavuțită (sub tipar)	—20
Dogariu D.: Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numeri întregi de o numire, cu numeri decimali și cu numeri de mai multe numere	—35
Dariu I.: Aritmetică, pentru anii din urmă ai scoalei primare	—45
Dariu I.: Arion sau culegere de 187 cāntări naționale, ediția a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —40, broș. à	—30
— Micul rugător	—10
— Micul cāntăreț în biserică	—10
Dorca: limba germană, legat	—50
D. Făgărășan & S. Moldovan, profesori: Geografia pentru scoalele populare romāne, legat à —35 broș. à	—30
Filipescu Iulian: Chemia anorganică, lucrată pe basa teoriilor mai nouē și întocmită pentru scoalele medii cu figuri în text	—80
D. Făgărășan & S. Moldovan: Geografia pentru scoalele medii, prelucrată pe basa planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țerile dimpregiurului Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat	1.20
Hințescu I. C.: Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei romāne, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de recepte (fl. 3.—) acum numai	—80
— Cāntece de Irođi; broșurat, edițiunea II.	—10
— Intēplările lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri	—10
— Pățāniile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea intresantă	—10

Lengeru I.: Despre metri în poeziile lirice ale lui Horațiu	—40
Moianu George, învățator: Economia Cāmpului și grādinăritul pentru scoalele populare	—25
Pop Nicolau Dr.: Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru scoalele populare. Edițiunea 5-a cu charta Ungariei	—35
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru scoalele populare. Edițiunea 8-a	—25
— Elemente de istoriă și geografă pentru clasele gimnasiale și reale inferioare. Evul mediu	—45
— Schiță din privirea Brașovului cu privire specială la Romāni	—25
Tacit I. Corneliu: Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnasială	1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnasială	1.—
Brandner A.: Elena, Polca franțaise p. Pfte.	—35
Paba F. Z.: Potpouri din melodii naționale romāne p. Pfte.	—70
— Concordia-Vals p. Pfte.	—50
— Victoria-Quadril p. Pfte.	—40
— Harmoniu-Quadril p. Pfte.	—40
Ivanovici: Valurile Dunării, Vals p. Pfte.	—90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte.	—90
Prospectul Brașovului, privit de pe Belvedere și litografiă în colorii după fotografia	—20
Fotografii din Brașov, Cabinet	—50
Posa lui Andreiu Baron de Șaguna, Arhiepiscop și Metropolit al Romānilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm.	—40
Posa lui Iancu 57/41 cm.	—40